

Zarzuty i główne argumenty

Morświn zwyczajny (*phocoena phocoena*) jest wodnym gatunkiem walenia wskazanym w załączniku II do dyrektywy siedliskowej jako gatunek będący przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, wymagającym wyznaczenia specjalnych obszarów ochrony. Znaczna populacja tego gatunku w Unii Europejskiej znajduje się w wodach morskich, nad którymi Zjednoczone Królestwo wykonuje suwerenne prawa.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 1 oraz z załącznikami II I III do dyrektywy siedliskowej, państwa członkowskie, w których wodach morskich znajdują się morświny zwyczajne proponują wykaz terenów dla ich ochrony i w ten sposób biorą udział w tworzeniu sieci Natura 2000. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości wykaz proponowanych terenów powinien by wyczerpujący.

Zjednoczone Królestwo nie zaproponowało wystarczającej liczby terenów dla morświna zwyczajnego.

(¹) Dz.U. 1992, L 206, s. 7.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 20 października 2016 r. w sprawie T-141/15, Republika Czeska/Komisja, wniesione w dniu 4 stycznia 2017 r. przez Republikę Czeską

(Sprawa C-4/17 P)

(2017/C 063/27)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i J. Pavliš, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 20 października 2016 r. w sprawie T-141/15, Republika Czeska/Komisja (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w której to sprawie Republika Czeska domagała się stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/103 (¹) z dnia 16 stycznia 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument C(2015) 53, zwanej dalej „sporną decyzją”] w części, w której decyzja ta wyłącza z finansowania poniesione przez Republikę Czeską w latach 2010–2012 wydatki w łącznej kwocie 2 123 199,04 EUR.

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania poniesione przez Republikę Czeską wydatki w łącznej kwocie 2 123 199,04 EUR;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008⁽²⁾ w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 479/2008”). Według wnoszącej odwołanie Sąd naruszył prawo, uznając, że art. 11 tego rozporządzenia nie obejmuje środków ochrony winorośli przed szkodami wyrządzonymi przez zwierzęta lub ptaki.

Drugi zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 479/2008, a także zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań. Według wnoszącej odwołanie w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że Komisja Europejska może uznać określone środki za całkowicie niekwalifikujące się do objęcia finansowaniem Unii Europejskiej i na tej podstawie wykluczyć z finansowania wszystkie wydatki poniesione w związku z owymi środkami, pomimo okoliczności, że Komisja Europejska sama zbadała, czy środki te są kwalifikowalne, w ramach oceny projektu programu wsparcia, i nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń.

Trzeci zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005⁽³⁾ z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, względnie w związku z art. 52 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽⁴⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, oraz w związku z art. 11 i 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006⁽⁵⁾ z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW. Według wnoszącej odwołanie w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo, uznając, że Komisja Europejska mogła wykluczyć z finansowania Unii Europejskiej wydatki dotyczące okresu, w odniesieniu do którego Republika Czeska nie miała możliwości przedstawienia swego stanowiska w procedurze wprowadzania korekt finansowych w dziedzinie rolnictwa.

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 16, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. 2008, L 148, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2005, L 209, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 549.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2006, L 171, s. 90.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-154/14, ANKO/Komisja Europejska, wniesione w dniu 5 stycznia 2017 r. przez ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias

(Sprawa C-6/17 P)

(2017/C 063/28)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (przedstawiciel: adwokat Stavroula Paliou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o:

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie T-154/14 i przekazanie sprawy Sądowi, aby orzekł ponownie co do istoty sporu;